

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

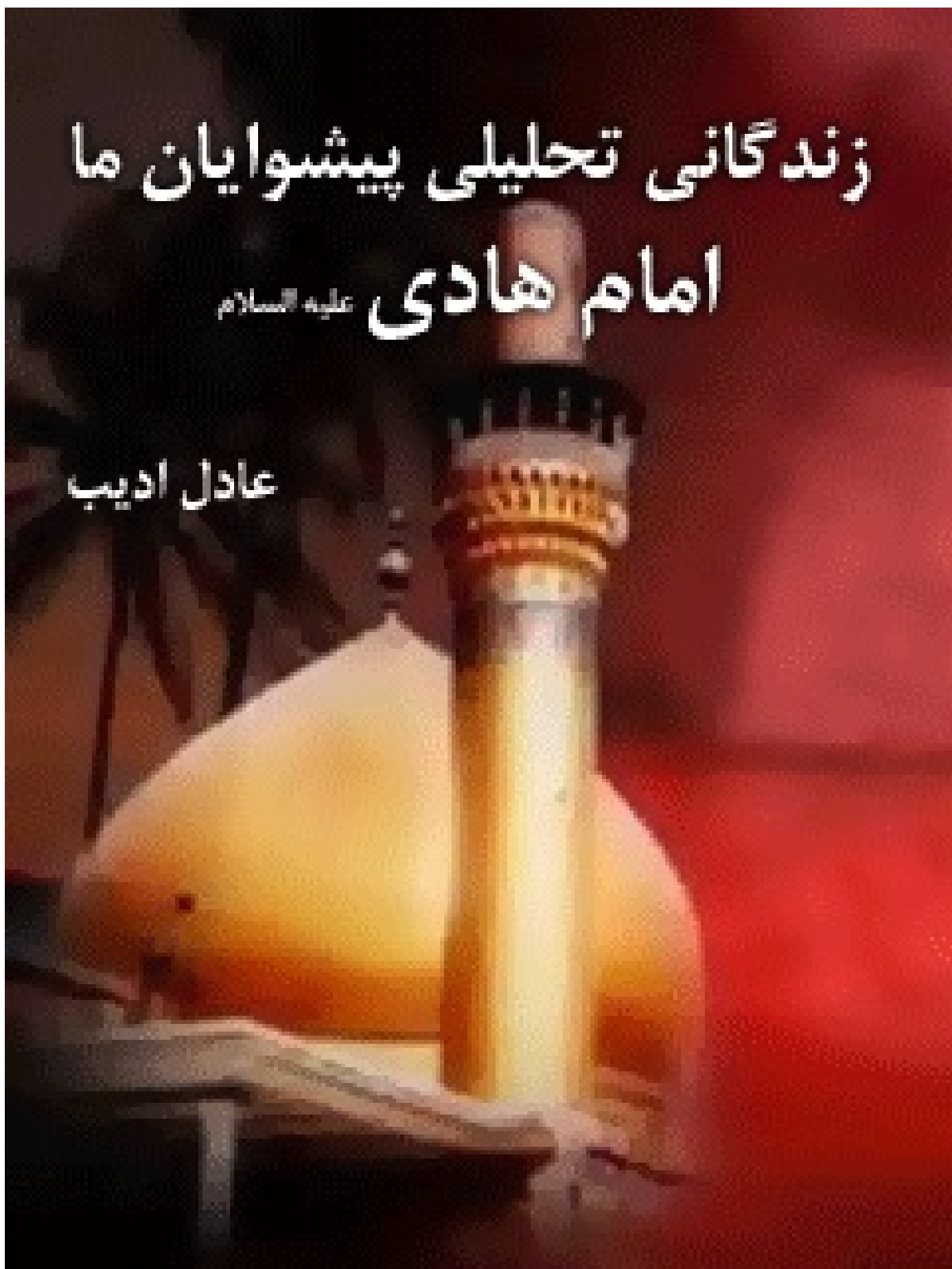
عمران
علیهما السلام

www. **Ghaemiyeh** .com
www. **Ghaemiyeh** .org
www. **Ghaemiyeh** .net
www. **Ghaemiyeh** .ir

زندگانی تحلیلی پیشوایان ما

امام هادی علیه السلام

عادل ادیب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

زندگانی تحلیلی پیشوایان ما : امام هادی (ع)

نویسنده:

عادل ادیب

ناشر چاپی:

دفتر نشر فرهنگ اسلامی

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۶	زندگانی تحلیلی پیشوایان ما : امام هادی (ع)
۶	مشخصات کتاب
۶	امام علی هادی
۷	امام زیر نظر و مراقبت
۸	افتراها و خبرچینی‌ها با شکست روبرو گردید
۸	نقش امام و موضع وی در حوادث
۹	موضع عباسیان در برنامه‌ریزی امام
۹	قیام‌های علویان و دعوت برای رضا از آل محمد
۱۰	پاورقی
۱۱	درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

زندگانی تحلیلی پیشوایان ما : امام هادی (ع)

مشخصات کتاب

سرشناسه : ادیب عادل عنوان قراردادی : الاثمه الاثنا عشر (ع در اسه تحلیله فارسی

عنوان و نام پدید آور : زندگانی تحلیلی پیشوایان ما: ائمه دوازدهگانه علیه السلام / تالیف عادل ادیب ؛ ترجمه اسدالله مبشری

مشخصات نشر : تهران دفتر نشر فرهنگ اسلامی ۱۳۶۶.

مشخصات ظاهری : ۲۹۷ص.

شابک : ۳۷۵ریال ۹۶۴-۳۰-۳۷۶-۸ ؛ ۵۵۰ریال (چاپ نهم) ؛ ۳۵۰۰ریال (چاپ پانزدهم) ؛ ۴۶۰۰ریال (چاپ شانزدهم) ؛

۴۷۵۰ریال (چاپ هجدهم) ؛ ۲۲۵ریال (چاپ ۱۳۶۱) ؛ ۳۰۰۰۰ریال (چاپ بیستم) ؛ ۳۰۰۰۰ریال چاپ بیست و یکم ۹۷۸-۹۶۴-

۴۳۰-۳۷۶-۰ :

یادداشت : چاپ ؟ : ۱۳۶۱.

یادداشت : چاپ نهم ۱۳۷۰.

یادداشت : چاپ سیزدهم و چهاردهم ۱۳۷۳.

یادداشت : چاپ پانزدهم تا هجدهم ۱۳۷۴.

یادداشت : چاپ بیستم: ۱۳۸۴.

یادداشت : چاپ بیست و یکم : ۱۳۸۵.

یادداشت : عنوان عطف پیشوایان ما.

یادداشت : کتابنامه به صورت زیرنویس

عنوان عطف : پیشوایان ما.

موضوع : ائمه اثنا عشر

موضوع : امامت

شناسه افزوده : مبشری اسدالله ۱۲۸۸ - ۱۳۶۹، مترجم

شناسه افزوده : دفتر نشر فرهنگ اسلامی

رده بندی کنگره : BP۳۶/۵/الف۴الف ۹۰۴۱ ۱۳۶۶

رده بندی دیویی : ۲۹۷/۹۵

شماره کتابشناسی ملی : م ۶۶-۱۵۵

امام علی هادی

امام هادی (ع) پس از شهادت پدر بزرگوار، در محیطی بسیار سخت و در وضع بسیار دشوار می‌زیست و معاصر حکومت «متوکل»

بود که به دشمنی با امام (ع) و تعقیب یاران وی و درهم شکستن پایگاه‌های او زبانزد بود و هر روز درین دژ خوئی‌ها بیشتر می‌رفت

و در دستگاه حاکم نیز این بدرفتاری‌ها گسترش می‌یافت تا آن جا که متوکل خطر بحران حکومت خویش را احساس کرد و بر آن

شد تا با دو روش توأمان در یک اقدام، از بحرانی‌تر شدن وضع جلوگیری کند. ۱- حمله بردن به یاران امام (ع) و پایگاه‌های او و

آزردن آنان و از میان برداشتن آثار شیعیان تا بیش از پیش دچار وحشت گردند و آنان را خوار گرداند. او به این اعمال دست زد و

به اندازه‌ای از زشت کاری پیش رفت که قبر حضرت امام حسین (ع) را ویران ساخت و آثار آن را از میان برد [۱]. ۲- امام (ع) را از پایگاه‌های او دور ساخت تا مقدمه‌ی آواره ساختن و پراکندن پایگاه‌های او باشد، و سازمانشان را از بین ببرد و آنان را از [صفحه ۲۵۷] پیروزی ناامید گرداند. متوکل دریافت که اگر امام هادی (ع) از مراقبت او دور باشد یعنی در مدینه بگذرانند، دولت او را خطری خواهد بود. پس دستور داد تا آن بزرگوار را به سامره آورند و زیر نظر بدارند تا دور از پایگاه‌های خود در حرکات و سکنات وی نظارت کند. متوکل به امام (ع) نامه‌ای نوشت و او را دعوت کرد که با هر کس از خانواده و دوستان خود که بخواهد به سامره آید. متوکل به نحوی به این اقدام دست زد که امت بر او نشورد. این روش همان بود که خلیفگان پیش از او نیز عمل کردند. مأمون با حضرت رضا (ع) همچنین کرد و با حضرت جواد (ع) نیز به این روش اقدام نمود و کوشیده بود که آنان در محیط دستگاه دولت به سر برند تا زیر نظر نگاهبانان قصر باشند. متوکل به وسیله‌ی یحیی بن هرثمه، یکی از فرماندهان ارتش خود، نامه‌ای به امام فرستاد و گروهی سپاهی با یحیی همراه کرد تا به مدینه روند و فرمان داد تا خانه‌ی امام را بازرسی کنند و در پی مدرکی باشند که امام را محکوم به توطئه و اقدام علیه دولت او کند، سپس او را به سامره آورند. وقتی مردم مدینه از موضوع آگاه شدند، سر و صدا راه افتاد و عمل «ابن هرثمه» را محکوم داشتند تا جایی که ابن هرثمه کوشید آنان را خاموش سازد و نزد آنان سوگند یاد کرد که دستوری که متضمن آسیب رسانیدن به امام (ع) باشد ندهد. [۲]. این امر دلیل آگاهی مردم مدینه از سوء نیت حکمرانان نسبت به امام بود. «ابن هرثمه» گوید: «سپس سرای او را بازرسی کردم و در آن جز قرآن‌ها و دعاها و کتب علمی چیزی نیافتم» [۳]. امام هادی (ع) همراه فرزند خود «عسکری» نوجوان، با ابن هرثمه، [صفحه ۲۵۸] مدینه را به سوی سامره ترک کرد. یک روز پس از رسیدن به سامره، متوکل، امام (ع) را دعوت کرد و یاران متوکل به استقبال او رفتند و متوکل نیز شرایط تعظیم و تکریم به جای آورد و احترامات خود را به امام (ع) مرعی داشت سپس او را به منزلی فرستاد که پیشاپیش برای وی آماده کرده بود. متوکل با این روش مزورانه، خواست برنامه سیاسی و دشمنی دیرینه‌ی خود را با امام (ع) زیر پوشش قرار دهد. متوکل با احضار امام (ع) وی را به اقامت اجباری ملزم ساخت و واداشت تا زیر مراقبت شدید کاخ زندگانی کند. باری همه‌ی حرکات و سکنات امام (ع) با دقت تمام زیر نظر قرار گرفت.

امام زیر نظر و مراقبت

در صفحات پیش دیدیم که هدف متوکل از احضار یا دعوت امام (ع) به سامره نزد خود و نزد یاران خود، محو کردن او در حاشیه‌ی دربار خلافت بود تا حتی الامکان گوش و چشم او را بپاید و هیچ نکته زندگانی او چه صادر، چه وارد، از نظر دور نماید. امام با خویشتن‌داری در برابر آنان تظاهر به این می‌کرد که آن چه درباره‌ی وی عمل می‌کنند مورد قبول اوست و به هر حال با سیاست دولت عباسیان موافق است. دعوت به ضیافت را از طرف آنان می‌پذیرفت و بر خوانشان می‌نشست و در مجالس و مراسم آنان شرکت می‌جست. [۴]. این موضع امام (ع) در برابر دولت، مسامحه یا چشم‌پوشی یا فروتنی نبود. زیرا چنین چیزی با شخصیتی مانند شخصیت امام (ع) مطابقت نداشت. هر گونه فروتنی امام (ع) در برابر دستگاه به این معنی بود که بر ضد مصالح عالی اسلام رفتار کرده است. اگر دولت احساس می‌کرد که امام (ع) از مواضع [صفحه ۲۵۹] خود چشم پوشیده است، بالاترین مقام و موقعیت و جاه و جلال را تقدیم وی می‌کرد، بی آن که وی را وادار به اقامت اجباری و مراقبت شدید کند. امام (ع) توجه داشت که سیاست ستمگرانه آنان نسبت به او روز به روز تندتر و بیشتر می‌شود تا جایی که متوکل در پایان حکومت خود به علت سعایت‌ها و خبرچینی‌ها بر ضد امام (ع)، او را زندانی کرد. آن اخبار، متوکل را هوشیار می‌کرد و شک را در او بیدار می‌ساخت و وادارش می‌نمود تا خانه‌ی امام (ع) را در مراقبت شدید قرار دهد تا آگاه گردد که آن اخبار درست است یا خیر.

افتراها و خبرچینی‌ها با شکست روبرو گردید

۱- همه‌ی خبرها و افتراها همیشه با شکست روبرو می‌گردید، بی‌آن که از نظر کشف اطلاعات درباره‌ی حقیقت کار و فعالیت‌های امام (ع) به نتیجه برسد. جاسوسان خلیفه، همیشه وقتی باز می‌گشتند تأکید می‌کردند که در سرای آن بزرگوار (ع)، چیزی که مایه‌ی شک باشد وجود نداشته است [۵] این خبر به متوکل آرامش می‌داد و نسبت به حضرت امام (ع)، قدردانی و احترام خاصی ابراز می‌داشت. امام هادی (ع)، هر بار که خانه‌اش مورد بازدید قرار می‌گرفت، موفق می‌شد آن چه را که مشکوک بود پنهان سازد زیرا پول‌ها و نوشته‌هایی به حضرتش فرستاده می‌شد که لازم بود از نظر دولت پنهان ماند. هر گاه می‌خواست کاری را که آشکار شدن آن از نظر دولت برای او (ع) محظوری داشت، پنهان دارد، روش رمز به کار می‌برد. [۶]. ۲- هر وقت سرای امام (ع) مورد بازرسی قرار می‌گرفت، با نهایت آرامش و سکون، خود را به بی‌اعتنائی می‌زد و طوری وانمود می‌فرمود که [صفحه ۲۶۰] از بی‌گناهی خود اطمینان دارد. به پاسبانانی که برای تجسس می‌آمدند کمک می‌کرد تا مأموریت خود را انجام دهند. برای آنان چراغ می‌افروخت و اطاق‌های خانه را به آنان نشان می‌داد تا برای دولتیان ایجاد شبهه نشود که او فعالیت غیر عادی دارد. اگر امام (ع) جز این موضعی اتخاذ می‌فرمود، با رفتار خود شک حکمرانان را در مورد فعالیت‌های خویش برمی‌انگیخت، بارها خانه‌ی امام را بازرسی می‌کردند و آن در اثر سخن‌چینی‌های «بطحانی» نزد متوکل بود که می‌گفت امام دارای پول و اسلحه می‌باشد و متوکل بی‌درنگ به «سعید» حاجب، فرمان می‌داد به خانه امام (ع) حمله برد و هر چه پول و اسلحه به دست می‌آورد نزد او آورد. یک بار «سعید» به وسیله‌ی نردبانی از خیابان وارد پشت بام خانه‌ی امام (ع) گردید و در تاریکی از نردبان پائین آمد و نمی‌دانست چگونه وارد اتاق‌ها شود. امام (ع) با کمال آرامش او را ندا درداد و فرمود: «ای سعید بر جای باش تا شمع برای بی‌اورم». سعید گفت: «بر جای ماندم تا شمع آوردند. در نور شمع پائین رفتم. او را دیدم، عبائی پشمین بر تن و کلاهی از همان جنس بر سر داشت و سجاده‌ی او به حصیری در برابرش گسترده، روی به قبله دارد. پس مرا گفت: «اینک خانه‌ها - یعنی اطاق‌ها -» وارد آن غرفه‌ها شدم و بازرسی کردم و چیزی نیافتم». سعید کوشید از امام پوزش طلبد و عذر مأمور بودن خود را بخواهد اما امام (ع) این آیه را تلاوت کرد: «و سیعلم الذین ظلموا ای منقلب ینقلبون» (زود است که ستمگران بدانند به چه گرفتاری دچار خواهند گشت). [۷]. [صفحه ۲۶۱] در رویدادی دیگر به متوکل خبر رسید که از شهر قم که یکی از مراکز طرفداران امام (ع) بود، اموالی به حضرت او فرستاده‌اند. متوکل به وزیر خود «فتح بن خاقان» دستور داد که مراقب اوضاع باشد و نتیجه را به او خبر دهد. وزیر گماشته‌ی خود را که ابوموسی نام داشت بر این گماشت تا جریان را زیر نظر گیرد و به او خبر آورد. [۸].

نقش امام و موضع وی در حوادث

امام در سامره زیر نظر جاسوسان متوکل شب و روز مورد مراقبت بود و می‌کوشید طبق آن وضع دشوار رفتار کند و کارهای خود را در آن محیط سخت انجام دهد. فعالیت‌های او (ع) در آن دایره‌ی پر تشویش محدود می‌شد و حتی الامکان می‌کوشید برخوردی روی ندهد. او (ع) با توجه به فشار و مراقبت شدیدی که متوجه او و یاران او بود، حرکت خود را در دو زمینه آغاز کرد: ۱- آگاه ساختن امت و نشان دادن مواضع علمی خود به صورت پاسخ گفتن به شبهه‌ها و جواب به پرسش‌هایی که خلیفه از او می‌کرد، تا آن امام را در تنگنا قرار دهد و نتواند از عهده‌ی حل آن بر آید. مثلاً متوکل از «ابن سکیت» خواست مسأله‌ای پیچیده و دشوار در حضور او مطرح کند و از امام (ع) جواب آن را بخواهد. «ابن سکیت»، برخی مسائل را که سخت دشوار می‌دانست از امام پرسید و امام در آن مبارزه و مباحثه پیروز گردید. «یحیی بن اکثم»، متوکل را گفت: «دوست ندارم پس از پرسش‌های من از این مرد چیزی پرسیده شود زیرا وقتی آشکار گردد که او دانشمند است رافضیان تقویت می‌گردند». [۹]. امام (ع) پاسخ پرسندگان را می‌داد و

شبهه‌های کفرآمیز را که در اجتماع [صفحه ۲۶۲] او رایج بود رد می‌کرد. [۱۰]. ۲- پشتیبانی از پایگاه‌های خود و توجه داشتن به آن‌ها تا در خور امکان، نیازشان را برطرف سازد و کوشش در آموزش آنان و تقویت ایمانشان به شخص امام (ع) به عنوان این که در همه‌ی کارها فرماندهی عالی آنان است. امام با کوشش خستگی ناپذیر و فراوان، هم خود را برای تجدید فعالیت پیروان خود مصروف می‌داشت. هر وقت فرصت این کارها دست می‌داد و امکان فعالیت پیش می‌آمد، پایگاه‌های خود را با هر روشی که امکان داشت تقویت می‌کرد تا در برابر مشکلات، نیروی پایداری به دست آورند و مجهز و آماده باشند. «برای امام هادی (ع) از راه‌های پنهانی و آشکار، و در هر صورت ممکن، پول‌های سرشار از قبیل خمس و زکات و خراج می‌رسید و آن‌ها را در مصالح عمومی اسلام به مصرف می‌رسانید تا جنبش فرو نشیند. این فعالیت‌ها البته دور از چشم حکمرانان و مرکز حکومت عباسیان بود. [۱۱].

موضع عباسیان در برنامه‌ریزی امام

اما حکمرانان عباسی برای به دست گرفتن کارهای امام (ع) و عاری کردن برنامه‌ی امام از هر گونه تأثیر و لگام زدن بر معارضه‌ی او، با روش‌های زیر عمل می‌کردند: ۱- صف‌آرایی در برابر امام (ع) و به مبارزه طلبیدن او (ع) از نظر علمی. در این مورد، نقشه‌های آن‌ها با شکست روبرو گردید زیرا چنان که گفتیم، امام (ع) پاسخ پرسش‌ها و استفتائات آنان را می‌داد. ۲- کوشش در جلب امام و کشانیدن او به طرف خود و نزدیک ساختن او [صفحه ۲۶۳] به دربار تا افکار وی (ع) بی‌ثمر و بی‌تأثیر گردد و از پایگاه‌های توده‌ای خود دور افتد. می‌توان موضع امام (ع) را در پذیرفتن و اظهار موافقت برای حضور یافتن در سامره و همراهی با آنان چنین تفسیر کرد: الف: حمله و فشار و اجبار تا مرز مرگ پیش می‌آمد و مخالفت و امتناع آشکار امام از حضور یافتن در مجلس متوکل به این نتیجه می‌رسید که حکومت را بر ضد خود تحریک کند و خارج شدن خود را از مدینه، صورت دشمنی با آنان دهد. چنان کارهائی، با سیاست گام به گام و مرحله به مرحله‌ای که امام در مقابل دولت ترسیم کرده بود وفق نمی‌داد. ب: امام (ع) می‌خواست، سخن‌چین‌ها و افتراهای بعضی از جاسوسان را که خواستار گرفتاری و آزرده شدن او بودند، بداند. عبدالله بن محمد که در مدینه مسئول سپاه و نماز بود، متوکل را متوجه خطری کرد که از جانب امام او را تهدید می‌نمود. او معتقد بود که فعالیت‌های امام (ع) در مدینه، علیه سلامت و امنیت دولت است. او با سخن‌چینی و نشر خبر، شایع کرد که در خانه‌ی امام (ع) اسلحه، نیز نامه‌هایی وجود دارد. از این رو بود که امام (ع) می‌خواست در برابر حکام طوری حرکت کند که شک و بی‌یمنی در دل‌ها بر نینگیزد تا شاید بتواند فرصتی به دست آورد و در زمینه‌های لازم به فعالیت پردازد و تحرک و کوشش را دوباره آغاز کند. ج: امام (ع) شاید با زیستن در محیط طبقات حاکم و بانفوذ دولت می‌خواست به این امر توفیق یابد که در میان آنان سخن حق را رایج گرداند و از موضع عادلانه خود دفاع کند - این احتمال درست نیست - زیرا آنان برای شخصیت امام احترام قایل بودند و علم و نسب و شرافت او را بزرگ می‌داشتند و می‌ستودند. امام (ع) به این جهت می‌توانست در سطوح بالا، محبت و احترام و توجه آنان را به خود جلب کند. د: امام در آن هنگام این مسأله را می‌دانست که طبیعت حکومت عباسی، [صفحه ۲۶۴] سرایا بر اساس حسب و نسب مبتنی است و نسبت‌ها و پیوندهای خانوادگی و مصالح شخصی و واسطه‌انگیزی، پایه آن است. امام اندیشید که می‌توان از این واقعیت به سود اسلام بهره جست و کوشید تا از فشار و ستم نسبت به مردم خود بکاهد و خطرهای را که به آنجا متوجه است براند.

قیام‌های علویان و دعوت برای رضا از آل محمد

دیگر از نگرانی‌ها و وحشت فرمانروایان، شورش علویان بود. از این رو بود که عباسیان در برابر آن، موضعی قاطعانه می‌گرفتند تا پیش از آن که رشد یابد و گسترش پیدا کند، آن را در نطفه خفه کنند و بقایای آن را تعقیب نمایند تا از دست آن آشوب‌ها رهائی

یابند. بدیهی است که این چاره‌گری و جلوگیری، با همه‌ی وسایل قهرآمیز و سرکوبی وحشیانه صورت می‌گرفت. در این نظرگاه کینه‌آمیز نسبت به علویان، یعنی حرکت ضد علوی، بین خلیفه و فرمانده و وزیر و سایر بندگان و ترکان که در آن اوقات در سامره پایتخت عباسیان پر بودند، تفاوتی وجود نداشت. چنان که طبقه‌ی ذی‌نفع و برخوردار از همه‌ی امتیازهای طبقاتی و همه‌ی فرماندهان و متنفذان که اعلام صلح و جنگ در دست آنان بود نیز در آن حرکت ضد علوی مانند دیگران بودند. در آن هنگام، دولت عباسیان به علت سیاست ظالمانه‌ی خود دچار ناتوانی و پاشیدگی و گسیختگی شده بود و از اندک جنبش علویان به وحشت در می‌افتاد و از سایه‌ی آنان نیز به هراس گرفتار می‌آمد. از این روی، در مقابل آنان روشی خشن پیش می‌گرفتند و شورشیان را به بدترین عقوبت می‌آزردند. شورشیان علوی اگر در خود احساس قدرتی می‌کردند و پیروانی فراهم می‌آوردند، در می‌یافتند که باید برنامه‌ای تهیه کنند و نقشه‌ای طرح نمایند تا بر ضد حکمرانان فاسد و منحرف خروج کنند. بیشتر شورش‌ها با شعار - «رضا [صفحه ۲۶۵] از آل محمد» - مردم را فرا می‌خواندند و منظورشان از آن شعار، بهترین شخص از آل محمد (ص) بود و به اعتقاد آنان کسی بهتر از حضرت امام هادی (ع) وجود نداشت. شورشیان با آن شعار همه گیر و گسترده، روش جنگی جالبی به کار می‌بردند تا بتوانند نام امام را پنهان دارند تا اگر انقلابیان شکست خوردند، امام در برابر دستگاه حاکم، در موضع اتهام و گرفتاری قرار نگیرد. و خوب می‌دانستند که امام (ع) زیر نظر جاسوسان و خبرچینان دولتی قرار دارد و اگر بر ضد حکومت، به ایجاد عصیان و تمرد متهم گردد ممکن است به قتل برسد. بارها به این حقیقت اشاره کرده‌ایم و به تأکید گفته‌ایم که امامان (ع)، مبارزه‌ی مسلحانه و رویارویی مستقیم را با حکومت وقت به شورشیان علوی محول می‌کردند تا وجدان و اراده‌ی امت را برانگیزند و آنان را بر ضد انحراف دولت به مقاومت آموخته کنند. آنان با فداکاری مستمر و پیوسته می‌کوشیدند تا وجدان و اراده‌ی اسلامی را از سقوط نگاه دارند. امامان (ع)، مخلصان و طرفداران خود را پشتیبانی می‌کردند اما به صورت مستقیم یا از گذرگاه تعلیماتی که در دل افراد پایگاه‌هایشان مؤثر واقع می‌شد و آنان را وادار می‌کرد تا علیه دولت دست به عصیان مسلحانه زنند. اما به جهت تنگی مجال و مقال نمی‌توان وارد این بحث شد که همه‌ی شورشیان علوی بر اساس آگاهی اسلامی در تطبیق احکام اسلام و زیر رهبری امام معصوم دست به شورش می‌زدند یا نه. اما عقیده‌ی شایع این بود که هدف بیشتر آنان همان بوده است. [۱۲].

باورقی

- [۱] کامل - ج ۵ - ص ۳۰۴.
- [۲] مروج الذهب مسعودی ج ۴ ص ۸۴.
- [۳] تذکره‌ی ابن جوزی و موسوعه ص ۹۳.
- [۴] تاریخ غیبت ص ۱۴۲.
- [۵] همان مدرک.
- [۶] مدرک سابق.
- [۷] سوره‌ی شعرا - ۲۲۷ - ارشاد ص ۳۱۰ و فصول مهمه ص ۲۹۶.
- [۸] مناقب ص ۵۱۵.
- [۹] مناقب ج ۳ ص ۵۰۷.]
- [۱۰] احتجاج، ج ۲ ص ۲۶۰ - ۲۵۱.
- [۱۱] مناقب ج ۳ ص ۵۱۲.
- [۱۲] برای تفصیل بیشتر به تاریخ غیبت، نوشته‌ی صدر به و مقاتل الطالبین مراجعه شود.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیفزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز:

الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه

ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ...

د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی

دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴)

ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...

ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند

مسجد جمکران و ...

ط) برگزاری همایش‌ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی) برگزاری دوره‌های آموزشی ویژه عموم و دوره‌های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج‌رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی:

www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳-(۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور

کاربران (۰۳۱۱)۲۳۳۳۰۴۵

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده‌ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح‌های توسعه‌ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایند انشاءالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۶۳۳۱-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شبا: IR۹۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۶۲۱

۵۳-۰۶۰۹ به نام مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید

ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام - هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلى الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست‌تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، اما تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را بداند، نگاه می‌دارد و با حجّت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی‌گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

گامگاه

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

